

Enderrock | Marta Alcaide | Actualitzat el 02/06/2022 a les 10:00

Despit: «Les persones busquen el camí fàcil de les coses»

Estrenem en primícia el nou tema de Despit, «A cada passa» | Parlem amb el teclista del grup sobre el tema i el proper disc

Despit | Arnau Abbey

Despit és un grup empordanès i autogestionat que va néixer el 2016, impulsat per set amics músics. Des de llavors, **Despit** ha publicat l'Ep *Fa molt temps* (autoeditat, 2017) i el disc *Respostes* (Halley Supernova, 2019). Enguany, la banda s'ha reformulat musicalment, quant a estil i sonoritat, i ha començat a cuinar un nou àlbum, que es publicarà de cara al setembre. Avui, estrenem en primícia "A cada passa", un nou tema on col·labora la cantautora barcelonina **Júlia Blum**. En parlem amb el teclista del grup, Martí Aiguabella, sobre "A cada passa" i el proper treball.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=mH0R85eDxWI>

De què tracta "A cada passa"?

"A cada passa" parla dels pensaments redundants que tenim tots. En la vida quotidiana, les persones busquen el camí fàcil de les coses, però, així i tot, continuen donant-li voltes al mateix i, en conseqüència, no surten de la zona de confort i els és impossible avançar.

En el clip apareix un noi en una pista d'atletisme. Què és el que voleu transmetre?

El que intentem transmetre amb aquest clip és la combinació de l'esforç, la persistència i la suor. Com bé dius, es visualitza un noi corrent en una pista d'atletisme. És un clar exemple amb el qual

es pot palpar l'esforç que s'ha de fer per aconseguir un objectiu i, a més, sense sortir-se'n del camí. També, abans parlàvem del fet de donar mil i una voltes a una mateixa cosa i, això, es representa amb la pista, que és circular.

I amb la noia que balla al bosc?

És l'antítesi de l'escena anterior. Amb aquesta imatge es transmet la llibertat de voler aconseguir alguna cosa. No es posa èmfasi a l'esforç, sinó a l'alliberament.

Quina evolució sonora i estilística heu fet des del primer treball '-Respostes'- fins a aquest proper?

Respostes és un disc de rock i que té una sonoritat molt personal i dura. Aquest àlbum va posicionar **Despit** dins del mercat i va ajudar a créixer. En canvi, amb el proper disc, s'ha fet un treball introspectiu i s'ha començat a produir amb música electrònica, sintetitzadors. Ara, la nostra música no té en primer pla la guitarra i el rock, sinó el pop-electrònic de caràcter festiu -perquè, per molt que hàgim reformulat l'estil musical, la nostra essència festiva continua present-.

Despit Foto: Miquel Casabó

Durant la vostra trajectòria heu treballat amb folk, mestissatge, reggae, pop-rock... Però, ara, amb quin estil us sentiu més còmodes?

Amb la d'ara. Per part dels membres del grup, s'està elaborant una producció molt acurada i, per part de la producció externa, s'estan introduint els sintetitzadors i els clips electrònics. També, s'ha

convertit la sonoritat dels instruments de vent: de metall a electrònic. Al final, **Despit** ha fet una modernització amb influències americanes i del Regne Unit.

De moment, heu fet dues col·laboracions: Adrià Salas (La Pegatina) i Júlia Blum, dos artistes prou diferents. Com les va decidir?

El productor i l'estudi de gravació de **Despit** és el mateix que el d'**Adrià Salas**. Ens vam conèixer i vam tenir força afinitat. A "Hi ha qui creu", **Salas** canta una estilística diversa a la seva: trap. En el cas de **Júlia Blum**, la coneixem de fa poc i ens vam quedar enamorats de la seva veu i del funcionament de la banda. A més, volíem introduir una veu femenina a "A tot arreu".

Hi haurà més col·laboracions?

Sí, n'hi haurà més, però es veuran més endavant. No vull avançar una cosa que no sé si es farà, ja que encara s'està pactant. Ara per ara, s'estan gravant els temes que es publicaran de cara al setembre.